

[Kommunikationsministeren]

begrænsninger medfører, at ikke alle behov kan imødekommes, træffes valget mellem alternative løsningsmuligheder af det centrale udvalg (udvalget vedrørende lokalradio og -tv).

Ud fra disse forudsætninger blev der i 1986 udarbejdet en rammeplan, hvori f.eks. Helsingør på grund af kommunens størrelse og geografiske forhold fik udmeldt to sendemuligheder. Spørgsmålet om, hvornår sendemulighederne herefter ibrugtages, og hvem der skal have sendetilladelse på de tildelte frekvenser, henhører under det lokale radionævn i Helsingør.

P&T har pr. ultimo februar 1989 udstedt teknisk sendetilladelse til i alt 238 lokalradiosendere. Udsendelsestiden deles for mange senderes vedkommende mellem flere lokalradiostationer (programproducenter).

Det kan endvidere oplyses, at der ikke forefindes frekvenser til lokalradioformål, der ikke er disponeret over. Alle lokalradiofrekvenser er enten i brug eller er reserveret til fremtidig brug i kommuner, der endnu ikke har udnyttet de muligheder, der er udmeldt i rammeplanen. Da lokalradiofrekvenserne genbruges i et fast mønster over hele landet, vil det som hovedregel ikke være muligt at overføre uforbrugte sendemuligheder fra ét geografisk område til et andet.

Det påregnes, at der inden for en seksårig periode gennem forhandlinger med vore nabolande kan tilvejebringes enkelte supplerende sendemuligheder til lokalradio. Det kan forventes, at udvalget vedrørende lokalradio og -tv primært vil stille disse sendemuligheder til rådighed for lokalområder med utilstrækkelig radiodækning samt for tætbefolkede områder med uopfyldte behov.

Det skal afslutningsvis understreges, at disse supplerende sendemuligheder af tekniske årsager ikke kan fordeles frit, idet der bl.a. skal tages hensyn til risikoen for forstyrrelser fra andre stationer, der sender på samme frekvens eller på nabokanaler.

Spm. nr. S 683

Til *arbejdsministeren* (16/3 89) af:

Stillinger (SF):

»Vil ministeren bekræfte, at ledige, som er under 50 år, og som ikke har en kompetencegivende uddannelse, kan få uddannelsesydelse,

hvis de selv finder en uddannelsesplads allerede i august måned 1989?»

Begrundelse

Af Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 122 af 24. februar 1989 fremgår det ikke ganske klart, om ledige, som ikke har en kompetencegivende uddannelse, men som selv finder en uddannelsesplads, kan få uddannelsesydelse. Derfor ønskes ministerens bekræftelse på, at såfremt ledige selv kan finde en uddannelsesplads med start august 1989, så har de ret til uddannelsesydelse.

I modsat fald må disse ledige vente til august 1990 med at påbegynde en uddannelse.

Svar (22/3 89):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Forligsaftalen mellem regeringen og Socialdemokratiet og dermed det oprindelige lovforslag (L 55) indeholdt ikke nogen formuleringer om ret til uddannelse med uddannelsesydelse før 1. arbejdstilbud.

Det indgik dog som et led i aftalen, at parterne efterfølgende ville undersøge mulighederne for at fremsætte et ændringsforslag om en mulig adgang til uddannelse med uddannelsesydelse før 1. arbejdstilbud til ledige uden kompetencegivende uddannelse.

Denne mulighed er blevet udmøntet i den nu vedtagne lov om arbejdstilbud til ledige for at give sådanne ledige mellem 25 år og 50 år uden kompetencegivende uddannelse lejlighed til at uddanne sig med uddannelsesydelse på en uddannelse, som den ledige selv har valgt.

Muligheden for at få uddannelsesydelse i stedet for uddannestilbud før 1. arbejdstilbud indtræder den 1. januar 1990. Det sker ved, at der i 1990, 1991 og 1992 reserveres en økonomisk ramme ud af de 1,8 mia. kr., som er afsat i forbindelse med forliget.

Det er således rigtigt, at muligheden først består efter 1. januar 1990.

Jeg skal for god ordens skyld henvise til min besvarelse af de tidligere gennem Arbejdsmarkedsudvalget stillede spørgsmål 53-54 og 74-76.

Bilag

Arbejdsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 53, 54, 74, 75 og 76 af henholdsvis 17. og 28. november 1988 (L 55 – bilag 35 og 51).